aja; prùùki, ja näeb, mull fallò paku ei olõ. Surm istò alasi päale ja jäi jinnä kinni. Sepp nõu fõ pälleki, et surm ledä edesi lasõs elädä. Surm es lupa, ülel mugu: Vas ku ma jüst wallalõ saa, jus ma ju õkva wii. Sepp pressis ledä pihõ- tõga ja wali tälle wasardõga, mudägi es mõõ. Peräkõrd lubasi surm täll wiil natukene elätu ku ka joba oll elänü. Sepp lasi tinnä jus wallale. Surm pañd minemä ja es tulõki mäp lagasi. Sepp elli jus kaeka argu, mäeb ku tälle lubas oll. Peräkõrd läts meheke sel elu ijä rää ja ta läts eßi surma tarvan otsima. Ku ta põrgu lähele jai, nägi ledä surm põrgust ja tõmmas usõ kinni. Sepp nuti jäal ülk argu, ku ta kunagi sisse es saa, läts ta ärr tarwe poolõ. Peetrus oll tinnä lembõsi kuulda saanu ja es lasõ ledä sisse. Sepp nuti jus usõ tarvan, natukene ku üks wanga inemine kull. Ku kuud sisse täsli, näsäs tinnä una kübärä läbi usõ tarwake. Sedä nägi oll tinna eßi

kah sisse.
Saäls sepä paa mant läts Jeesus Piibre ja üle lõsõ jüngriga edesi wokka meie maale. Säal panti näele jürrä ja panti näed säügü magama. Tõsõt um mugul ai nukas mees, kellel rohi pessõ oll, kulälüsi üles tühü. Ta lei Jeesust, kes sees weere päal magasi, käega ja ütel: Üles Sõõgi ja üü maja üsst tühjad leemä! Jeesus es tulõ üles. Nukas mies ai märd tõisst kõrd ja lei kesk mehest. Jeesus oll nüüd joba keskele tännü. Ta es tulõ nüüd ka wiil üles. Nukas mies tull jus kolmandas kõrd wastu ajama ja käsk se õigõ kurjaste joba üles kulla. Seo kõrd lei la saina pooli st. Ja sarnapuul oll joba Jeesus üm, kes amsõ jüngrite kunagi es taha argõt ledä laskõ. Seo kõrd tull Jeesus üles, käsk se perrel magama minnä, kutsõ perre meie üten meie tarrõ ja lubasi tem näleu üksinda rahu ärr pessä. Ta sisse wiiale tulõ külje, kupuul jalaga wasta maad ja ütel: Tarja Laurits, tarja Laurits! Tuli pesse wiiä ruttu ärr, ai sera eßi